

Nasvet - Psu prijazen obisk veterinarja

Priporočam, da je prvi obisk izbranega veterinarja namenjen spoznavanju psa z okoljem (, ki vključuje specifične vonje, talne podlage, osvetljavo, dogajanje) in izbranim veterinarjem.

Če je izvedljivo naj ne bo prvi obisk veterinarja povezan z nečim, kar lahko psu pusti negativen občutek oz. izkušnjo. Za nekatere pse je neprijetno tudi cepljenje pa se morda človeku to ne zdi ne vem kakšna reč. Drugi kužki pa so bolj čvrste osebnosti (in imajo morda višjo bolečinsko toleranco) in za te tudi intenzivnejši 'posegi' ne povzročajo čustvenega nelagodja.

Obiske veterinarja je smiselno povezati s prijetno izkušnjo, saj boš v času skupnega življenja s psom veterinarja gotovo obiskal, če ne zaradi kakšne zdravstvene tegobe, pa gotovo zaradi cepljenj.

Gotovo si vsak skrbnik in seveda veterinar želi pasjega pacienta, ki se obiska veterinarske klinike ne boji in se ga celo veseli.

Kateri so koraki, ki pripeljejo do prijetnega obiska veterinarske ordinacije? Kako psu obisk veterinarja predstaviti kot nekaj prijetnega?

1. korak: k veterinarju pojdi opremljen s pasjo hrano, sedi v čakalnico in hrani psa, ko te spontano pogleda/sodeluje ...

S tovrstnim pristopom kuža dogajanje, ljudi, vonje (slednje je izjemnega pomena) poveže z nečim pozitivnim. Dejansko si s psom v učnem procesu klasičnega pogojevanja okolja veterine s hrano, ki v psu prebudi pozitivno čustveno stanje.

2. korak: veterinarja prosiš, da ponudi psu del hrane, sede zraven vaju s psom, izmenja kakšno besedo - gotovo bo to z veseljem storil

3. korak: še nekolikokrat ponoviš obisk opisan v 1. koraku, hkrati se potrudiš obiske popestriti - pri mladiču eksperimentiraj predvsem s hrano različnih hierarhičnih vrednosti (surovo meso, naravna grizala, sadje, pločevinke itn.), pri odraslem psu lahko uporabiš igračo

4. korak: hkrati v domačem okolju psa privajaj na različne vrste dotikov in sicer tako, da dotike povežeš s hrano, igro (s čustvom užitka)

5. korak: prenesi vajo dotikanja v druga okolja

6. korak: prosi druge ljudi (najprej družinske člane, prijatelje, nato če je zadeva izvedljiva tudi neznance), da se psa dotikajo, hkrati ga hraniš/nagrajuješ in s tem seveda psu omogočiš odlično čustveno stanje ... pes se uči tudi umirjanja kadar se ga dotika nekdo drug

7. korak: priporočam, da vajo dotikanja nadgradiš s stopnjevanjem intenzivnosti dotikov (psa se ne dotikaš zgolj nežno in božajoče, temveč uporabiš kakšen malce bolj čvrst prijem, objem, sklanjanje) ... morda kakšen zvok strižnika za lase ... brivskega aparata ...

8. korak: dotikanje, nego učiš, vadiš in utrjuješ tudi na višjih površinah (klop)

9. korak: pripravljenega psa odpelješ k veterinarju, poseliš v čakalnici, nato ga dvigniš na mizo (seveda, če kuža ni pretežak) (nagrajuješ/hraniš ga na tem višjem položaju, če je izvedljivo ob prisotnosti izbranega veterinarja), nato ga previdno položiš na tla (seveda poskrbiš, da se pes čustveno dobro počuti ... da je sproščen)

10. korak: psa, ki mu je veterinarjeva miza prijetna pelji na veterinarski pregled, psa med pregledovanjem hraniš/nagrajuješ

11. korak: obisk ali dva, ki sledita pregledu naj bosta ponovno takšne vrste, da se ne pripeti nič posebnega razen hranjenja, morda kakšnega nakupa v trgovini klinike, klepeta

12. korak: ko psa odpelješ na zaščitno cepljenje (ali na kakšen poseg) in ga med procesom cepljenja hraniš (morda uporabiš hrano višje hierarhične vrednosti - surovo meso, meso pločevinke, kuhano hrano) s tem mu pomagaš samo cepljenje doživeti v mirnem čustvenem stanju

13. korak: po opravljenem cepljenju ne tečeš skozi vrata, vzameš si čas, sedeš v čakalnico

Občasno se pripeti, da kljub celostni pripravi kuža cepljenje poveže z bolečino (nekateri psi imajo nižji prag bolečine in jo intenzivneje čutijo) in pes želi v begu (strahu, paniki) zapustiti kliniko. Nikar mu ne sledi, ker mu s tem, da tečaš skupaj z njim sporočaš, da je beg

upravičen in velika verjetnost je, da bo naslednji obisk veterinarja povezan z uporom, vlečenjem stran od vhoda ali s še čim hujšim.

Če se tovrstna neprijetnost (negativna izkušnja) pripeti, potem se ponovno vrni na 1. korak in zadeva se bo odvila v želeno smer.

14. korak: odraslega psa (po 8 mesecu starosti) navadiš prenašati nagobčnik, saj je poškodovan pes nevaren tudi skrbniku ... nagobčnik je obvezna oprema psa tudi na javnem prevozu ali vlečnicah/gondolah ...

15. korak: nikoli ne pozabi, da se tvoji občutki (pozitivni in negativni) preko povodca prenašajo na psa, zato si z obiskom veterinarja ne delaj skrbi, ker se bo nelagodje gotovo preneslo na psa

Razumeti psa
InterAktivna Spletna Izobrazba Psa